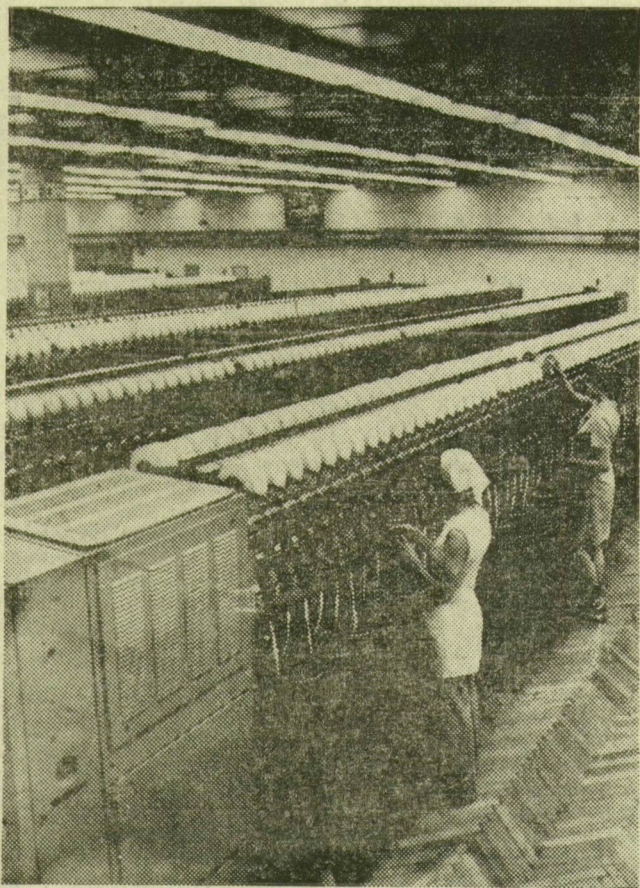

Hároméves üzem

Három műszakban összesen 24 nő dolgozik a Szegedi Textilművek BD-fonodájában. Idén 2 ezer 252 tonna fonalat kell előállítaniuk. Most a tervezettnél vékonyabb — könnyebb — anyag fut a gépeken, ezért súlyban kis mértékű lemaradás tapasztalható. Később, ha vastagabb fonalat készíthetnek, hamar behozhatják a hátrányt. A nyári hónapokban is teljes lendülettel dolgozhatnak — a klímaberendezés akkor is kellemes, hűvös levegőt ad. Érdekes, hogy más városbeli textilüzemekben korszerűbb orsó nélküli gépeket is munkába állítottak, mégis a szegediek érnek el legmagasabb termelékenységet. A fonógépeknél három éve dolgoznak — most azt látják a szakemberek, hogy számos turbinafej megkopott. Újakat drágán kaphatnak a gyártó csehszlovák vállalatától, ezért maguk foglalkoznak a felújítással. Munkájuk sikeres, a javított fellegalább olyan jó, mint az új. Képünkön: Fonók a textilművek BD-üzemének gépsoránál.

Acs S. Sándor felvétele

Megelőzni a bajt

Ellenőrző bizottság a szövetkezetben

A szövetkezeti ellenőrző bizottságok vezetői minden zárszámadó közgyűlésen elmondják, mit végeztek az előző esztendőben. Azért itt, mert megbízásukat a közgyűléstől kapták, felelősséggel is neki tartoznak. És természetesen azért, mert a szövetkezet egész tevékenységét figyelik, ha kell, ellenőrzik, munkájuk hatása szinte minden tagot érinthet.

A tápéi Tiszatáj Termelőszövetkezet közgyűlésén jobban figyeltem a beszámolót, mint más szövetkezetben. Részletesebb volt, mint amiket az előző napokban hallottam. Semmiképpen nem akarom lefelé minősíteni a többi ezzel a kiemeléssel, felelőtlenséggel is lenne kiállónak értékrendet felállítani. Az volt az érzésem, másutt összefoglalják az egész évi munkát, itt inkább részletezték.

A bizottság elnökét, Szendrői Zoltánt külön is megkértem, beszéljünk vizsgálatokról. A bizottság tagjai 15–20 éve dolgoznak a szövetkezet tagjaként a térszében, könnyen észreveszik tehát azt is, ami másnak föl se tűnne. Tagjai, tehát gazdái a közös gazdaságnak, ha valaki mulaszt, ők is kárát látják, érdekük tehát, hogy belenézzenek belelássanak mindenbe. Két témát azért emelek ki a beszélgetésből, mert fontosnak tartok. Az ellenőrzés a mi fogalmaink szerint azt jelenti inkább, hogy kutassa föl a bizottság, ki a felelős ezért, ki azért, és tegye meg a szükséges intézkedéseket, hogy az illető megkapja a magáét. Hihetetlenül fontos ez is, igazságérzetünk is azt kívánja, hogy aki mulasztott, feleljen érte, de nem biztos, hogy elég mindig utólag levonni a tanulságokat. Jobb, ha megelőzhetjük a bajt.

Két nagy víz szorításában dolgozik ez a szövetkezet. Ha emelkedik a Tisza és a Maros szintje, sok hektárt rögtön elborít a belvíz a szántóföldön is. Hiába írták be a tervekbe, hogy ennyi termésért ennyi jövedelmet várnak, ha elpusztul közben Tavaly tavasszal 700 hektár körüli föld került víz alá. Mentségnek elég lenne ez a tény, lehetne magyarázni azért állunk rosszul, mert

nem tehetünk róla. Az ellenőrző bizottság avval állt elő, jöjjenek a szakmai vezetők, járják be együtt a határt, és döntsék el minél hamarabb, melyik területtel mit kezdenek, ha elmegy a víz. Április 19-én már határoztak is, hova vetnek korán érő kukoricát, hová más. Még június közepén is vettek ki a kihasználatlanul nem hagytak földet. Nem magvarát, nem mentegőzést került az idei közgyűlés beszámolójába, hanem ilyen fordulat: annak ellenére, hogy a belvíz ennyi kárt okozott, utólagos munkával ennyi forintot érő termést mégis be tudunk takarítani.

A közösen szervezett határjárásnak más haszna is volt. Földjein az olajparral közösen gazdálkodik a térség, kettejük érdeke nem esik mindig egybe. Új utak épültek, elzárták a lefolyó vizek természetes útját. A nagy gépek alatt berogytak a csatornahidak, eltömődtek a csatornák. Az új utak úgynevezett szikkasztó árkaik nem alkotnak összefüggő rendszert, nem vezetik el a vizet. Az ellenőrző bizottság arra a következtetésre jutott, az évenként szinte naptári pontosossággal érkező gondokat átfogó vízrendezéssel kell megelőzni. Az olajpárnak magának is érdeke, hogy tiszta terepen dolgozhasson, és semmiképpen nem érdeke, hogy tevékenységének a gazdaság kárát lássa, támogatást ajánlott föl tehát a nagyszabású munkához.

A két nagy folyó közel van, könnyebben öntözhet nyári aszály idején ez a szövetkezet, mint sok távolabbi társa. Dolgoztak is az öntözőgépek a közös területeken minden évben. Az aszály azonban a háztáji területeket is sújtja ugyanakkor, amikor a közöst, és az itteni kár ugyanolyan veszteség, a tagok tehát az ellenőrző bizottsághoz fordultak, intézze el, hogy a háztáji bejusszon az öntözővíz. Nem ingyen kérték, és nem is adták ingyen, de csak önköltségi áron számolták. Most azt mondja Szendrői Zoltán, a Tiszatáj Termelőszövetkezet még mindig nem tud annyi támogatást adni a háztáji gazdaságoknak, mint amennyit azok igényelnének, természetesen tartották, hogy segítsenek. Jelentős lépcsőnek tartja a közös és a háztáji egységének a megteremtését.

Az állattartó telepek tisztasága, a korszerű állattartás egészségügyi feltételeinek megteremtése legalább ennyire fontos és előretérítő szempont, ezt is vizsgálta az ellenőrző bizottság, és előterjesztette javaslatait. Megvizsgálta azt is, miért nőnek nagyra a vagonok indokoltan állása miatti büntetések. Itt is kidolgozta javaslatait, de kénytelen volt megállapítani azt is, hiszen alaposan vizsgált, hogy a velük kapcsolatban álló vállalatok néha megkerülik a tisztességgel útját. Kétnapos ünnep előtt tudomást szereznek róla, hogy jön a vagon, hogy ne az ő nyakukon maradjon, hamar értesítik a térszt, most érkezett meg az ő portékája. Csak hogy ennyi idő alatt — ünnepek alatt — a szövetkezet sem tud intézkedni, a bírság viszont ott terhel. A bizottság hatásköre nyilván a szövetkezet határáig terjed, a hasonló eseteket megelőzni nem tudja, de a vállalatoknak ezt a körülményt figyelembe kellene venniük.

Horváth Dezső

Fejlődő nehézipar

A nehézipari trösztök és vállalatok a korábbinál színvonalasabban dolgoztak ki a terveiket, s ezek összhangban állnak a népgazdasági és ágazati célokkal — illesztette meg a Nehézipari Minisztérium vezetőinek értekezlete. A vállalati tervből kitűnik, hogy a szakágazatok többsége — nagyrészt a népgazdasági igényeknek megfelelően — a központi előirányzatnál lendületesebben fejleszti termelését, ami összességében 7 helyett 7,5 százalékos növekedést jelent. Különösen di-

namikusan fejlődik idén a gyógyszeripar, s termelése eléri az V. ötéves tervben 1979-re előirányzott szintet. A hazai szükségletekben mérsékeltébb emelkedésre számítanak, mint amilyen a tavalyi volt, amikor az új gyógyszerforgalmi rend bevezetésével megelégnél a kereslet.

A fésztellátás javítására a Tiszai Vegyikombinát két komplex töltő-záró gépsort helyez üzembe, s a Buda-akk vállalat is több fejlesztési intézkedésre készül, de az igények teljes körű kielég-

ítése érdekében importbeszerzésekre is sor kerül.

A vállalati exporttervek szerint a korábban kidolgozott ágazati tervben számítottánál 17,5 milliárd rubel értékűvel több terméket szállítanak a szocialista országoknak, mivel már figyelembe vették az időközben megnövekedett árucseré-forgalmi megállapodásokból, kétoldalú egyezményekből adódó kötelezettségeinket is. A nem rubel elszámolási vállalati export is meghaladja a népgazdasági tervben előirányozottat.

1977-ben összesen 6 milli-

Élénk vita a pártéletről

Beszámoló taggyűlés a DÉGÁZ-nál

Hajdanvolt üzemi gyűlés egyiken történt, hogy az előadásnak a nemzetközi helyzetről szóló része két mondatból állt (nem tévedés), s utána a gazdálkodás mérlegelését is elintézték tíz perc alatt. Csak néztek egymásra az emberek nagy szemekkel, s alig zúgolódtak. Egy másik szegedi értekezlet beszámolójában a többi közt elhangzott, hogy például Szabó Mihály hibát vétett izzal... Még nem derült ki, mivel vétett hibát, máris elkiáltotta magát valaki a tömeg mélyéről: „Ki kell rug-

ni...”

Rég volt, s ma már hihetetlennek is tűnik. Különösen, ha ellentét gyanánt ide írjuk, hogy tegnapelőtt a DÉGÁZ-nál, négy pártalap-szervezet összehívott beszámoló taggyűlésén a tagság 90 százaléka megjelent, s a Mándoki János ismertette tartalmaz beszámolóhoz tizenöt szótka hozzá, ugyancsak lényeges mondanivalóval. Ahogy a mozgalomban mondani szokás, aktív volt a taggyűlés, de korántsem a szót kérők nagy száma miatt. Ha mindenki mindennel egyetért, annak inkább szereplés színeze van, s korántsem biztos, hogy használ a közös ügynek. A „gázos” kommunizták azonban vitatkoztak egymással, és itt-ott a beszámolóval is. Látszott, hogy vel csinálják az egészet, s jól érzik magukat a beszámoló taggyűlésen.

Kellemes meglepetés! Évekkel ezelőtt ugyanis a DÉGÁZ-nál elég gyatra ment a párt-szervezeti munka, az álmos taggyűlésekről többen hiányoztak. Izgulni lehetett azért is, mert most először — felsőbb pártszervek kezdeményezésére — csak a párt-élet vizsgálatát tűzték napirendre, gazdasági kérdésekkel ugyanis az előző, januári taggyűlésen foglalkoztak. A szétválasztást valóban jól indokolta az a nem éppen megnyugtató tapasztalat, hogy az eddigi párttaggyűlések inkább termelési tanácskozássoknak voltak mondhatók, hisz a tagfelvétellel, a párt-oktatással, az agitációval alig törődött valaki. Ezen a helyszínen változtatandó döntöttek tehát úgy, hogy a februári taggyűlésen csak a párt-élettel foglalkozzanak. De lehet-e vizsgálni a pártmunkát

önmagában? Ki lehet-e emelni abból a természetes közegekből, amely élteti, serkenti, s értelmet ad neki? Ez a taggyűlés azt bizonyította, hogy lehet. Lehet akkor, ha előzőleg már megvitatták azt is, milyen eredmények és gondok mutatkoznak a vállalat gazdálkodásában.

Azaz hogy mégis nehéz dolgozni. Dr. Varga János például jól érzékeltette, milyen sok köszönhető a párt-szervezetnek azért, hogy föloldódott az igazgatóság és a szak-szervezeti vezetőség közötti feszült viszony, továbbá a munkaszervezésben igen sokat segített. A kommuniztáknak, az ő példamutatásuknak is köszönhető: sikerült az átcsoportosításokat úgy végrehajtani, hogy az emberek nem sértődtek meg, s nyugodt légkörben megy tovább a munka. A felszólaló azonban ezután a munkafegyelem javításához kérte a párt-vezetőség támogatását, aláhúzza, hogy nem a pontos kezdéssel van baj, hanem a megkezdett munkák elhúzó-dásával. Nemelyek nem egészen dolgoznak meg a fizetésükért, ezért áll egy-egy utca sokáig fölbontva, ezért járkálnak a gázszerek néha indokolatlanul hosszú ideig lakásokba, zaklatva, bosszantva a családokat. Lám, a párt-munka érintésével kezdődött, de vállalat gondokkal fejeződött be a hozzászólás, mert valóban nehéz nem beszélni arról, ami a kitűzött gazdasági cél elérését nehezíti.

Hanem a többiek a „tisztá” párttaggyűlés életrealitását igazolták. Bokor Péter a kérdésképzés problémáit feszegette. Révész János azt indokolta, miért csak egy új párttaggal gyarapodott az ő alap-szervezete. Farkas Zoltán a politikai viták, mint friss oktatási forma iránti élénk érdeklődést hangsúlyozta. Megyeri Árpád azzal foglalkozott, milyen felelősségteljes dolog az új párttagok felkészítése, aztán a törődés velük. Összintén kell beszélgetni, s elmondani, mit vár a párt egy kommuniztától, hiszen nem azt akarjuk, hogy sűrűbben legyünk, hanem azt, hogy a soraink erősödjének. Javasolta: mivel az ilyen 100-as létszámú összehívott taggyűlésen sok ismeretlen arcot látni, a pártvezetőség szervezzen a vállalat

kommuniztái részére ismerkedő, illetve baráti találkozókat.

Dóczi Mihály azt vetette föl, hogy a leendő párttaggal, mielőtt a taggyűlés megszavazza a főlvetelét, nem ártana a párttörténetet is megismertetni. E figyelemreméltó indítvány egyelőre nem szerepel az előkészítésről szóló írásos anyagban, talán érdemes lenne belevenni. Blum László a politikai oktatás élénkítése végett javasolta, vegyék föl a kapcsolatot a módszertani intézettel, s kérjenek vetítés végett olyan filmeket, amelyek a párttörténettel foglalkoznak, vagy kiemelkedő kommuniztá vezetőik életét mutatják be. Beke Dezsőné dr. úgy vélte, napirendre kellene tűzni annak vizsgálatát, hogyan működnek a vállalatnál az üzemi demokrácia szervei, mert szerinte ezeken a fórumokon több a formalitás, mint a tartalom. Hegedűs Miklósné a világnézet és etika elnevezésű tanfolyamról elmondotta: már a 10. előadásnál tartanak, s 80–90 százalékos a látogatottság, jóllehet eleinte sokan hiányoztak. Az eredmény annak köszönhető, hogy rendszeresen beszélgetnek a hallgatókkal, és ellenőrzik, értékelik az előadásokat. Böllőni Imre a szakszervezeti munka javításához kérte a pártvezetőség segítségét. Szőlősi Péter — ellentétben Bekénével — védelmébe vette az üzemi demokrácia fórumait, az ő fülét — úgymond — bántotta a bírálat. A szakszervezeti munka az ő értékelése szerint föllendülőben van, s ennek magyarázata, hogy több a tapasztalatuk. Varró György ismertette, miként javult a KISZ-szervezetben a kollektív vezetés. Kovács Pál arra hívta föl a figyelmet, nehogy túlterheljék a fiatal új párttagokat megbízatással, mert ezeket az elvtársakat „most mindenki be akarja vonni a munkába”.

A városi pártbizottság munkatársa, Kovács János, ismertette a DÉGÁZ pártvezetősége munkájának jó minőségét. Elismeréssel szólt arról, hogy 1977-ben 11 új párttagot vettek föl, akik valamennyien munkások. A szép eredményekért tolmácsolta a városi pártbizottság köszönetét.

F. Nagy István

Tovább egyszerűsítik az ügyintézését

Csaknem hárommilliárd kártérítésre Az ÁB tájékoztatója

Tegnap, pénteken Gerebenics Imre vezérigazgató tájékoztatót tartott az Állami Biztosító múlt évi tevékenységéről, s az idei újdonságokról.

1977-ben összesen 6 milli-

árd 880 millió forintot fizettek ki a különféle károkra. Gondot fordítottak az ügyfélszolgálat fejlesztésére, az ügyintézés javítására is. Hazánkban ötmillió ember él a személybiztosítás kínálta lehetőségekkel. A biztosítások alapján számított teljes összeg ma már a 100 milliárdhoz közelít.

1978-at a személybiztosítás évének is tekintik: korszerűsítik az életbiztosításokat. Olcsóbb lesz a díj, míg a biztosító magasabb összeget fizet. Ugyancsak az idei újdonsága: megegyezés született, amely szerint a jövőben a külföldi úton adódó orvosi költségeket is lehet biztosítással fedezni.

A három és fél millió lakásból már két és fél millió biztosított. Tavaly 18 ezer lakástűzre 47 millió forint kárt fizettek ki, a 40 ezer csőrepedésre pedig 33 milliót.

Tavaly negyedmillió karambolozó autónak fizettek ki több mint egymilliárd fo-

rintot. Itt a legfrissebb újdonság: végre megszüntették az eddig is csak fölös adminisztrációt okozó 100 forintos önrészesedést, amelyet tűz, elemi kár, a lopás, a rablás, illetve a szélvédő üvegek törése esetén alkalmaztak.

Sokszor nincs meg a tettes, az utcán parkoló gépkocsit véletlenül „meghúzó” autó nemegyszer elhagyja a helyszínt. Ezt különösen a hivatásos gépkocsivezetők teszik, akik egy részét ilyenkor prémium vagy jutalom-megvonással bünteti a vállalat. Márciusra kerekasztal-konferenciára hívtuk meg a 23 legnagyobb fuvaroztató vállalatot, hogy ebből a felemás helyzetből közösen próbáljunk kiutat találni — mondta a vezérigazgató.

Ugyancsak az autósokat érinti: egy megállapodás alapján most már a biztosító megtéríti a járművek és a vadak összeütközéséből származó károkat is.